

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113010703
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4113010703.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Máriou Ondrejovou, v trestnej veci obžalovaného L. G. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3, písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 09. decembra 2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: L. G.
narodený XX.XX.XXXX v O.,
trvale bytom F. XXX,
prechodne bytom u R. G., O., P. XX

sa uznáva vinným, že:

ako otec maloletého dieťaťa R. G., narodeného XX.XX.XXXX, bytom u matky K. G. v F., hoci má k nemu vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 24P/253/2011 zo dňa 20.10.2011, právoplatným dňa 04.11.2011 a sp.zn. 11P/162/2012 zo dňa 03.07.2012, právoplatným dňa 09.08.2012, mu výška tejto povinnosti bola určená tak, že má prispievať na výživu maloletého R. G. sumou vo výške 100,- eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, si túto zákonnú vyživovaciu povinnosť riadne neplnil a tak za obdobie od 01.11.2011 do 09.10.2012 dlhuje na výživnom k rukám matky sumu vo výške 960,- eur (po odpočítaní čiastočných úhrad vo výške 140,- eur) a od 22.05.2013 do 09.12.2013 vo výške 600,- eur, pričom na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra číslo: 2012/57672/1, právoplatným dňa 25.04.2012, je K. G. vyplácané náhradné výživné vo výške 100,- eur mesačne, počnúc dňom 01.01.2012 a takto konal, hoci rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/172/2011 z 19.04.2012, právoplatným dňa 15.06.2012, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona,

teda:

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a vydal oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze a bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

tým spáchal:

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 1 Pv 234/2012 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému L. G.. Súd vykonal hlavné pojednávanie voči obžalovanému v jeho neprítomnosti po splnení zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 odsek 2 Trestného poriadku. Na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného L. G. z prípravného konania, výsluchom svedkyne K. G. na hlavnom pojednávaní, prečítaním výpovedí svedkov L. Y., U. M., U.. R. V., prečítaním listinných dôkazov zabezpečených v spise, oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46T 172/2011 a spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 4 PP/15/2013.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný L. G. sa po riadne a včas doručenom predvolaní na hlavné pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' súdu žiadnym spôsobom neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie hlavného pojednávania, či nevyslovil sa, že by chcel byť na hlavnom pojednávaní prítomný. Súd sa pokúsil o zabezpečenie účasti obžalovaného na hlavnom pojednávaní aj nariadením predvedenia na hlavné pojednávanie prostredníctvom príslušníkov PZ, ale ani tento pokus súdu nebol úspešný. Za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 Trestného poriadku, súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania (21.02.2013) v ktorej uviedol, že nesúhlasí so skutkovou vetou uvedenou v uznesení o trestnom stíhaní, lebo výživné od 01.07.2011 do 30.09.2011 platil a za toto obdobie nebolo uhradené len 20 eur, za október 2011 zaplatil 50 eur a od 01.11.2011 do 31.10.2012 výživné platil, ale len časť, čo môže preukázať šekmi, ktoré má doma u matky a zabezpečí ich predloženie vyšetrovateľovi. Nie je pravda, že neplatí výživné od 01.11.2012, nakoľko po nástupe do výkonu trestu požiadaval o strhávanie výživného a toto mu strhávajú od novembra 2012. O syna sa staral, keď bol doma stretával sa s ním, dával mu peniaze navyše aj darčeky. Od februára 2011 bol nezamestnaný a preto nevedel vždy uhradiť určenú výšku výživného. Ak mal peniaze z brigád a fušiek, tak ich zasielal exmanželke. Nie je pravda, že exmanželka sa ocitla v hmotnej núdzi, kvôli neplateniu výživného, lebo v roku 2011 a v roku 2012 prenajímala rodinný dom v obci F.. XXX, toto sa dozvedel od ľudí v dedine. Túto nehnuteľnosť kúpili v roku 2001 s exmanželkou, ale nebola ešte zapísaná na katastri nehnuteľností na nich. Z obsahu doplnenia k zápisnici o výsluchu obvineného zo dňa 22.03.2013 vyplýva, že obvinený zotrval na svojej pôvodnej výpovedi zo dňa 21.02.2013, ale nevedel predložiť doklady o úhrade výživného, nakoľko sa nenašli a preto nevedel uviesť, za ktoré mesiace v období od 01.07.2011 do októbra 2012 zaplatil výživné na syna R., vedel presne uviesť iba to, že odkedy bol vo výkone trestu, vykonávali mu zrážky zo mzdy na výživné.

Svedkyňa K. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola rozvedená rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 13P 162/2012, právoplatným dňa 09.08.2012. Týmto rozsudkom súd zaviazal obžalovaného, aby prispieval na výživu maloletého sumou 100,- eur mesačne do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Pred rozvodom, rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P 253/2011, právoplatným dňa 04.11.2011 bol maloletý Adam zverený matke a otec bol povinný platiť 100,- eur mesačne ako výživné vždy do 20-teho dňa v mesiaci k jej rukám. Obžalovaný si svoju povinnosť, ktorá mu bola určená rozsudkami týchto súdov riadne a včas neplnil, od 01.11.2011 zaplatil len sumu 140 eur. Okrem toho obžalovaný žiadnym spôsobom neprispieval na výživu maloletého, nestaral sa o neho a nestýkal sa s ním. Z dôvodu finančných problémov svedkyňa požiadala o náhradné výživné, ktoré je jej vyplácané od 01.01.2012

vo výške 100,- eur. Posledný rok robí v práčovni na 4 hodiny, zarába tam 86,60 eur, iný príjem nemá. Predtým pracovala v Nitravodňoch, kde zarábala cca 300,- eur a predtým bola nezamestnaná. Žije so synom u matky, ktorá je dôchodkyňa, má dôchodok 400,- eur, bývajú v rodinnom dome, náklady za dom platí jej matka, lebo ona jej nemá z čoho prispievať, keď peniaze mala, tak jej prispievala. Syn hráva futbal a tých 86 eur nestačí ani na kopačky. Je naďalej evidovaná na ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie a aktívne si hľadá prácu. Syn je v poslednom ročníku základnej školy, učí sa dobre a plánuje ísť na obchodnú alebo na gymnázium, s pribúdajúcim vekom rastú aj jeho potreby, jednak na stravu, oblečenie a študijné pomôcky. Požiadala o vyplácanie náhradného výživného, lebo boli v takom ťažkom finančnom období, že skutočne by syn v dôsledku jej výšky príjmu a bez výživného trpel núdzou. Má vedomosť, že v období od 09.10.2012 do 22.05.2013 bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, teda že nemohol za toto obdobie platiť. Nie je pravda čo hovoril obžalovaný, žiadne peniaze synovi nedával, iba babka mu posielala darčeky na Vianoce, na Mikuláša, na meniny, ale inak nič. Obžalovaný od rozvodu o dieťa neprejavil záujem, nestretával sa s ním, ani mu netelefonoval, nevie kde obžalovaný pracuje, vie že sa zdržiava u matky na P. XX v O. a naposledy sa s ním stretla u švagra u ktorého prerábali dom a obžalovaný mu tam bol pomáhať, švagor mu vyplácal peniaze za pomoc, ale ani z toho jej nezaplatil ani euro. Nevie o tom, že by mal nejaký majetok.

Vzhľadom na rozpory s výpoveďou v prípravnom konaní, bola podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 23.01.2013 a zo dňa 22.02.2013, v ktorých uviedla presnejšie údaje o rozsudkoch o rozvoде, výživnom a o sumách zročného výživného, ktoré jej uhradil obžalovaný a ktoré jej ku dňu výsluchov v prípravnom konaní bol dlžný. Bližšie popísala výdavky na svojho maloletého syna a svoju aktuálnu sociálnu situáciu, vysvetlila vlastnícky vzťah k domu, na ktorý poukazoval obvinený v prípravnom konaní a poprela, že by jej U. M., ktorá tam bývala s malým dieťaťom a bola sociálne odkázaná platila nájomné. Nepresnosti vo výpovedi na hlavnom pojednávaní odôvodnila odstupom času.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola prečítaná výpoveď svedkyne L. Y. zo dňa 21.01.2013 z prípravného konania v ktorej uviedla, že býva spolu so svojou dcérou K. a vnukom R.. Dcéra sa ku nej nasťahovala, keď odišla od manžela. Má dôchodok 400 eur, dom v ktorom bývajú je napísaný na druhú dcéru, nájomné neplatia. Dcéra K. maródi už vyše roka, bývalý manžel jej na syna neplatí a pomáha jej ona. Dcéra dostáva náhradné výživné, pomáha dcére s financovaním stravy, platí elektriku, plyn, prispieva R. na oblečenie, školské pomôcky, prípadne na aktivity podľa potreby (lyžiarsky výcvik). Uviedla, že bývalý zať vie, že keby nebolo jej pomoci R. by zostal v núdzi, ale napriek tomu neplatí, neprispieva, nekontaktuje ho ani sa s ním nestretáva.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola prečítaná výpoveď svedkyne U. M. zo dňa 18.03.2013 z prípravného konania v ktorej uviedla, že so K. G. sú kamarátky, v minulosti jej pomohla, že ju nechala bývať v dome č. XXX v F., ale nebola tam voda, elektrika ani plyn. Bývala tam so svojimi deťmi, postihnutým R. a druhým deväťročným synom až pokiaľ nešla bývať k priateľovi, dostávala len opatrovateľský príspevok 230 eur, nemala teda K. z čoho platiť, tá sa nad ňou len zľutovala. Bolo to pre ňu len krátkodobé riešenie, aby mali strechu nad hlavou, lebo bývanie tam bolo ťažké. Vie, že K. bola sama v núdzi, ale jej pomohla.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku bola prečítaná výpoveď svedkyne U. R. V. zo dňa 21.03.2013 z prípravného konania v ktorej uviedla, že pracuje na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Nitre a K. G. dňa 04.04.2012 požiadala o vyplácanie náhradného výživného, lebo L. G. si neplnil vyživovaciu povinnosť voči synovi R. ako mu to určil súd. Náhradné výživné V. K. G. priznané rozhodnutím č. 2012/57672/1 dňa 17.04.2012, právoplatným dňa 25.04.2012 od 01.01.2012 v sume 100 eur mesačne, výplata náhradného výživného trvá naďalej, nebolo vydané žiadne ukľadacie rozhodnutie podľa zákona č. 201/2008 Zb. o náhradnom výživnom a nebola hlásená žiadna zmena skutočností rozhodujúcich pre trvanie nároku, jeho výšku a vyplácanie.

Z prečítaných listinných dôkazov na hlavnom pojednávaní menovite z rozhodnutia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Nitre č. 2012/57672/1 zo dňa 17.04.2012, právoplatného dňa 25.04.2012 vyplýva že K. G. bol podľa § 2 odsek 1 písmeno a), odsek 2 a odsek 3, § 4 odsek 1, odsek 2 a § 8 zákona č. 201/2008 Zb. o náhradnom výživnom, priznaný nárok na náhradné výživné vo výške 100 eur mesačne od 01.01.2012 po splnení podmienok na priznanie nároku. Podľa rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 13 P 162 /12 zo dňa 03.07.2012, právoplatného dňa 09.08.2012 súd zistil, že manželstvo K. G. a L. G. bolo rozvedené, maloletý R. G. nar. XX.XX.XXXX bol zverený do výchovy a opateru matky

K. G. a otec L. G. bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 100,-eur mesačne, vždy do 15 toho dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Z oboznámeného rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 24 P 253/2011 zo dňa 20.10.2011, právoplatný dňa 04.11.2011 súd zistil, že týmto rozhodnutím bol maloletý R. G. nar. XX.XX.XXXX zverený do výchovy a opateru matky K. G. a otec L. G. bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 50 eur mesačne od 01.07.2011 do 31.10.2011 a sumou 100 eur mesačne od 01.11.2011 vždy do 20- toho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zročné výživné 20 eur bol povinný L. G. uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil ostatné listinné dôkazy, oznámenie o narodení R. G., doklad o poberaní dávky v práceneschopnosti, doklady o platbe elektriny, plynu, poštové poukážky o platbách výživného, platby z ÚVTOS, čestné prehlásenie o zaplatení zálohy na kúpu domu, správy Sociálnej poisťovne, správu Daňového úradu, správu Obvodného úradu Nitra, správu z Centrálného depozitára cenných papierov, správu Market ocp a.s., správu Geodetického a kartografického ústavu, správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, potvrdenie a doklady spoločnosti International Transport P. X., exekučné príkazy, evidenčnú kartu vodiča, správu ZVJS, odpis registra trestov, trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 1T 70/2009, rozsudok Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46 T 172/2011, správu obce Svätoplukovo, výpis z evidencie priestupkov MV SR, rozsudky Okresného súdu Nitra sp. zn. 24 P 253/2011, sp. zn. 13 P 162/ 2012, lustráciu v evidencii MS SR, pripojený spis Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46 T 172/2011 a Okresného súdu Nitra sp. zn. 4PP 15/2013

Z listinných dôkazov a výpovedí svedkov súd zistil, že obžalovaný je otcom R. G. narodeného XX.XX.XXXX, matka maloletého pracuje na štyri hodiny denne a má mesačný čistý pracovný príjem cca 86 eur , ktorý jej nepostačuje ani na krytie bežných výdavkov, býva so svojou matkou, ktorá poberá starobný dôchodok vo výške cca 400 eur, z ktorého hradí plyn, elektrinu, vodu v rodinnom dome a zabezpečuje stravu pre ich trojčlennú domácnosť. U. maloletého bola takmer rok práceneschopná. dostávala len nemocenské dávky, v súčasnej dobe je prihlásená okrem čiastočného pracovného úväzku aj ako uchádzačka o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny a nemá žiadny iný príjem. Matka maloletého nemá príjem z nájmu domu, ako na to poukazoval obžalovaný v prípravnom konaní, naopak napriek svojej sociálnej situácii, poskytla dočasne a bezplatne strechu nad hlavou sociálne odkázanej matke dvoch detí, z ktorých jedno je telesne postihnuté. V dôsledku sociálnej situácie rodiny a pre neplatenie výživného obžalovaným musela matka maloletého požiadať o priznanie nároku na náhradné výživné, ktoré jej bolo priznané od 01.01.2012. Bez finančného príspevku babky maloletého na stravu, bývanie, oblečenie a pomôcky do školy a bez náhradného výživného, ktoré v súčasnosti zabezpečuje štát cez štátny sociálny systém dávok, by dieťa s matkou spadli do sociálnej siete a dieťa by tak trpelo stavom núdze. Tieto skutočnosti vyplynuli z výpovedí svedkýň G., Y., M. a V..

Obžalovaný sa podľa zabezpečených správ nenachádza v evidencii Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa, ani ako SZČO, nepodal si žiadosť o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, nie je evidovaný ako poberateľ nemocenských dávok alebo ako poberateľ dôchodku. Na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny bol obžalovaný naposledy evidovaný ako uchádzač o zamestnanie v období od 24.02.2011 do 02.10.2011 a bol vyradený 03.10.2011 pre nespoluprácu, ale naďalej nie je evidovaný ako poberateľ dávky v hmotnej núdzi. Posledný pracovný pomer mal u spoločnosti P.C., International Transport od 01.06.2008 do 23.02.2011 ako vodič kamiónovej dopravy so základným mesačným príjmom 9720 Sk + príplatky + zahraničné diéty. U zamestnávateľa nenahlásil vyživovaciu povinnosť na R. G., zo mzdy mu boli zrážané pohľadávky ÚPSVR, GE Capital Multiservis, výživné na M. G. a na U. N.. Od 01.01.2011 do 11.02.2011 bol práceneschopný a dňa 23.02.2011 ukončil pracovný pomer dohodou. Z karty vodiča bolo zistené, že obžalovanému bol uložený zákaz činnosti od 24.02.2011 rozhodnutím OR PZ-NR-ODI2-Pr-881/2010 na dobu 18 mesiacov za porušenie základných povinností vodiča. Obžalovaný nie je evidovaný v registri Daňového úradu Nitra, nie je evidovaný v živnostenskom registri Obvodného úradu Nitra, u obchodníka s cennými papiermi realizoval predaj dlhopisu dňa 14.08.1997 za sumu 8160,-Sk a táto suma mu bola poukázaná na účet. Z výpisu centrálného depozitára cenných papierov SR a.s. súd zistil, že obžalovaný nie je majiteľom dlhopisu FNM SR, nebolo zistené, že by L. G. bol vlastníkom, alebo spoluvlastníkom nehnuteľnosti. Počas obdobia neplatenia výživného sa obžalovaný nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46T 172/11 od 09.10.2012 do 22.05.2013, kedy bol podmienene prepustený rozhodnutím Okresného súdu Nitra sp. zn. 4 PP 15/2013. Pri nástupe do výkonu trestu nahlásil vyživovaciu povinnosť voči M. G. a R. G.. Podľa správy obce F. sa obžalovaný v mieste svojho trvalého pobytu nezdržiava a nevlastní tam žiadny majetok. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV

SR sa obžalovaný dopustil troch priestupkov v období od 01.01.2010 v jednom prípade proti majetku, ktoré konanie bolo zastavené a dvoch prípadoch priestupku v doprave, za jeden mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20 eur a za druhý priestupok mu bola v správnom konaní Dopravným inšpektorátom Nitra uložená pokuta a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ šesť krát odsúdený v štyroch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený (rozsudky Okresného súdu Nitra sp. zn. 3T 112/90, sp.zn. 1T 66/95, sp. zn. 1T 84/00, sp. zn. 1T 141/03). Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 1T 70/09 zo dňa 06.08.2009, právoplatným dňa 10.11.2009 bol odsúdený za prečin neplnenia vyživovacej povinnosti, na podmienený trest odňatia slobody 2 roky so skúšobnou dobou 3 roky do 10.11.2012 s uložením povinnosti uhradiť zameškané výživné do 18 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46 T 172/11 zo dňa 19.04.2012, právoplatným dňa 15.06.2012 mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 1 rok v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia za prečin neplnenia vyživovacej povinnosti, z výkonu trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený dňa 22.05.2013 uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 4 Pp 15/2013 so skúšobnou dobou 1 rok (oboznámené pripojené spisy). Z lustrácie v evidencii MS SR súd zistil, že okrem aktuálneho trestného konania sa proti obžalovanému vedie ďalšie trestné konanie na Okresnom súde Bratislava III (1T 23/2013).

V súvislosti s ustálením výšky zaostaleho výživného, ktoré mal obžalovaný povinnosť zaplatiť k rukám matky, konštatoval súd s poukazom na vykonané dokazovanie, že za preukázané obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti vznikol obžalovanému dlh na výživnom. Od 01.11.2011 do 08.10.2012 dlhoval obžalovaný na výživnom do rúk matky dieťaťa sumu vo výške 960 eur, ktorá suma bola ustálená po výsluchu svedkyne a odpočítaní sumy dokladovanej úhrady výživného vo výške 140 eur a za obdobie od 22.05.2013 do 09.12.2013 sumu 600 eur, teda celkovo sumu 1560 eur vynímajúc obdobie, kedy bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody od 09.10.2012 do 22.05.2013 a po odpočítaní čiastočných úhrad.

Trestný čin neplnenia vyživovacej povinnosti má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu a v dôsledku toho je vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku tým procesným úkonom, ktorý rozdeľuje prípadné pokračovanie páchatel'a v konaní. Podľa § 122 odsek 13 Trestného zákona platí výnimka vo vzťahu k rozhodovaniu o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu v tom zmysle, že o pokračovanie v konaní ide až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. Trestný čin je dokonaný uplynutím posledného dňa predchádzajúceho mesiaca určeného na zaplatenie splátky výživného. V tomto zmysle súd upravil aj skutkovú vetu obžaloby vo výške dlhu tak, že upravil sumu a obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti. Právna kvalifikácia v § 207 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona je daná skutočnosťou, že obžalovaný vydal osobu oprávnenú do nebezpečenstva núdze a kvalifikačný moment uvedený pod písmenom c) citovaného ustanovenia je daný jeho predchádzajúcim odsúdením, alebo podmiennečným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody za taký istý trestný čin v období 24 mesiacov pred spáchaním súdeného trestného činu.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby a vzhľadom na druh posudzovanej trestnej činnosti upravil v skutkovej vete obžaloby obdobie, v ktorom prichádzalo k neplneniu vyživovacej povinnosti až ku dňu vyhlásenia rozsudku, príkladne k tomu ustálil aj výšku zaostaleho výživného s úpravou čiastočných úhrad a následne nevyhnutne vyjadril, že v danom prípade sa jednalo o úmyselné zavinenie obžalovaného s poukazom na skutočnosť, že protiprávneho konania sa obžalovaný dopúšťal napriek tomu, že v posledných 24 mesiacoch pred spáchaním zažalovaného trestného činu bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/172/2011 zo dňa 19.04.2012, právoplatným dňa 15.06.2012, uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a takýmto protiprávnym konaním vydal oprávnenú osobu, maloletého R. do nebezpečenstva núdze. Podľa vykonaného dokazovania bolo preukázané, že stav núdze aktuálne hrozil, pretože pokiaľ by sa o základné životné potreby maloletého nepostarala svedkyňa Y. (babka) a orgán verejnej moci (ÚPSVaR) poskytnutím náhradného výživného, matka maloletého by vzhľadom na svoj príjem nemohla tieto základné potreby maloletého v plnom rozsahu zabezpečiť

Na základe vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, pretože si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom tento trestný čin spáchal napriek tomu, že bol v posledných 24 mesiacoch za obdobný čin odsúdený a vydal takýmto konaním oprávnenú osobu do nebezpečenstva núdze. Obžalovaný oprávnenej osobe neposkytol včas a riadne to, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje, že osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila bez ohľadu na to, či obžalovanému aktuálna životná situácia neumožňovala príjmy v takom rozsahu, z akého sa vychádzalo pri určení vyživovacej povinnosti.

Výpoveď obžalovaného, ktorý sa v podstate v prípravnom konaní priznal k spáchaniu skutku, tým že uviedol, že neplatil výživné včas a riadne, odvolávajúc sa na svoju finančnú situáciu a nedostatok zamestnania a výpoveď svedkyne G., Y. a V. neboli jedinými, samostatnými usvedčujúcimi dôkazmi, pretože súd ich výpovede vyhodnocoval aj v kontexte ďalších dôkazov, teda aj z právoplatných rozhodnutí súdov a štátnych orgánov. Z listinných dôkazov a z výpovede L. G. v prípravnom konaní je preukázané, že obžalovaný bezpečne vedel, že vyživovacia povinnosť mu bola určená a v nadväznosti na túto podstatnú skutočnosť obžalovaný vedel aj to, komu, kedy, koľko a akým spôsobom má platiť výživné, pričom napriek tomu tak neurobil. Tvrdil síce, že výživné platil, ale preukázateľne uhradil len sumu 140 eur. Jeho tvrdenie bolo spochybnené výpoveďou svedkyne G. a listinnými dôkazmi. Nielenže matke dieťaťa pravidelne neplatil výživné, ale ani nevyvíjal žiadnu aktivitu, ktorá by smerovala k uspokojovaniu potrieb dieťaťa, záujem obžalovaného bol suplovaný záujmom jeho matky, ktorá vnukovi zasielala na meniny a na Vianoce finančné darčeky. Súd nemal dôvod pochybovať o období neplnenia vyživovacej povinnosti, ktorú matka maloletého preukázala samostatne spísaným výpisom dlhu za celé sporné obdobie mimo splátok, preukázaných peňažnými poukázkami. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný neurobil žiadny úkon smerujúci k prípadnej úprave vyživovacej povinnosti, pokiaľ tvrdil, že nemal dostatok prostriedkov na plnenie vyživovacej povinnosti v stanovenej výške a tiež na skutočnosť, že obžalovaný ukončil predchádzajúci pracovný pomer vodiča kamiónu síce dohodou, ale zo subjektívnych dôvodov, lebo svojim konaním v rozpore so zákonom prišiel o vodičské oprávnenie v priestupkovom konaní. Z potvrdenia posledného zamestnávateľa obžalovaného tiež vyplýva, že vyživovaciu povinnosť na syna R. G. u zamestnávateľa nenahlásil, napriek tomu, že o nej vedel. Následne po skončení pracovného pomeru sa prihlásil na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, ale bol vyradený opätovne zo subjektívnych dôvodov (pre nespoluprácu). Zároveň z potvrdení Sociálnej poisťovne a z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny vyplýva, že obžalovaný netrpel stavom núdze, lebo za celé sporné obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti nepožiadaval o dávky v hmotnej núdzi, nebol už ďalej evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, z čoho vyplýva, že nepotreboval svoju sociálnu situáciu riešiť prostredníctvom štátnych sociálnych dávok. Obžalovaný žije u svojej matky a živí sa brigádnicky (výpoveď svedkyne G.), teda nemá oficiálny preukázateľný príjem. Pre úmyselné neplatenie vyživovacej povinnosti na dcéru M. G. nar. XX.XX.XXXX už bol dvakrát odsúdený, bol aj vo výkone trestu odňatia slobody a exekútori proti nemu viedli viacero exekučných konaní (GE Capital Mutiservis, výživné na dcéru M. G., výživné na dcéru U. N. nar. XX.XX.XXXX, ktorá medzičasom dovŕšila plnoletosť).

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, po úprave skutkovej vety, lebo obžalovaný svojím úmyselným protiprávnym konaním naplnil subjektívnu aj objektívnu stránku trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona a trestný čin spáchal. Chránený objekt je v prípade tohto trestného činu nárok na výživu dieťaťa vyplývajúci priamo zo zákona, a protiprávnym konaním ohrozujúcim chránený objekt je neplnenie vyživovacej povinnosti trestne zodpovedným subjektom, ktorým je osoba obžalovaného povinná poskytovať peňažné plnenie a zaopatrovať tak oprávnenú osobu. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obžalovaný si úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi R. určenú rozhodnutím súdu, napriek tomu, že vedel, že takýmto konaním porušuje vzťah chránený zákonom.

Z hľadiska zavinenia vyhodnotil súd konanie obžalovaného podľa § 15 písmeno a) Z. zákona, teda že konal v priamom úmysle, kedy vedel že môže svojim konaním porušiť a ohroziť záujem chránený zákonom a zároveň tento chránený záujem (objekt) chcel porušiť a ohroziť.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol na osobné pomery páchatel'a aj na skutočnosť, že bol dvakrát odsúdený za neplnenie vyživovacej povinnosti (v roku 2009, 2012) a obdobného protiprávneho konania sa dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom na predchádzajúci spôsob života poznačený protiprávnym konaním obžalovaného nemohol konštatovať, že viedol riadny život bez negatívnych prejavov v občianskom živote. Súd tak nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona ani žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona. Pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona a ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v základnej trestnej sadzbe v rozmedzí jeden rok až päť rokov na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Vzhľadom na to, že boli splnené podmienky uvedené v § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, zaradil súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Berúc do úvahy okolnosti uvedené v § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona ako aj všetky okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že tak v oblasti generálnej ako aj z hľadiska individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci účel trestu dosiahnutý uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, teda pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Uloženie nepodmienečného trestu na nápravu páchatel'a a zabezpečenie ochrany spoločnosti a chráneného spoločenského záujmu vzhľadom aj na prístup obžalovaného k prejednávanému protiprávnemu konaniu bude vhodný pre naplnenie účelu trestu a prevýchovu páchatel'a. Takto uložený trest je zákonný a z hľadiska súdu aj spravodlivý.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.